

BUŠURELO
& ŽUŽUL

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Amruševa 2/II
10000 Zagreb

Na posl. broj: St-3031/2016

Stečajni vjerovnik: KPB Immobilien GmbH sa sjedištem u Austriji, Beč, Wächtergasse 1/11, OIB: 47243516908, koje zastupa punomoćnik Boran Bušurelo, odvjetnik u Odvjetničkom društvu BUŠURELO, ŽUŽUL i partneri d.o.o., Zagreb, Ulica Erazma Barčića 12

Stečajni dužnik: TRICON d.o.o. u stečaju, sa sjedištem u Zagrebu, Masarykova 11, OIB: 53326246742

ŽALBA STEČAJNOG VJEROVNIKA

protiv rješenja poslovnj broj: St-3031/2016 od dana 02. veljače 2021. godine

el.
punomoć u spisu
prilozi

Naslovni sud je svojim rješenjem od dana 02. veljače 2021. godine, u predmetu pod gornjim poslovnim brojem, odlučio da je stečajni vjerovnik (ujedno i kupac predmetne nekretnine i razlučni vjerovnik) dužan u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti istog rješenja, na račun naslovnog suda na ime troškova unovčenja iz odredbe članka 254. Stečajnog zakona uplatiti iznos od 340.548,62 kn.

Citirano rješenje je sukladno odredbi članka 12. Stečajnog zakona objavljeno na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova dana 02. veljače 2021. godine, slijedom čega se smatra dostavljenim stečajnom vjerovniku dana 10. veljače 2021. godine.

Slijedom navedenoga, stečajni vjerovnik u zakonskom roku podnosi žalbu protiv rješenja naslovnog suda poslovnj broj: St-3031/2016 od dana 02. veljače 2021. godine **u cijelosti, iz svih žalbenih razloga.**

I Prvenstveno, stečajni vjerovnik osporava visinu iznosa iz izreke pobijanog rješenja, budući da stečajni upravitelj u predmetu pod gornjim poslovnim brojem po stajalištu stečajnog vjerovnika **nema pravo na naknadu troškova ni nagradu u dosuđenom iznosu**, i to zato što je postupak unovčenja predmetnih nekretnina proveden u ovršnom postupku, a ne u stečajnom postupku.

Najsnažnija povreda odredaba parničnog postupka sastoji se upravo u tome što **iz obrazloženja** pobijanog rješenja proizlazi da je stečajnom upravitelju dosuđen trošak u iznosu u kojemu isti zahtijeva njegovu naknadu, **dok u izreci** pobijanog rješenja **nigdje nije utvrđeno da se stečajnom upravitelju dosuđuje ikakva naknada troška.**

Naime, sud je propustio odlučiti o zahtjevu za naknadu troškova stečajnog upravitelja te iz izreke pobijanog rješenja proizlazi jedino da se stečajnom vjerovniku nalaže uplata određenog iznosa na račun prvostupanjskog suda, na ime troškova unovčenja. U izreci nema govora o stečajnom upravitelju i o njegovu zahtjevu za naknadu troškova. Budući je prema stajalištu suda iznos za koji je naložena uplata stečajnom vjerovniku rješenjem izravno vezan uz troškove koji bi pripali stečajnom upravitelju, nejasno je, a i nezakonito, odlučivanje suda o naknadi troškova koje bi stečajni vjerovnik morao platiti kada ne postoji rješenje o visini nagrade i naknade troškova stečajnom vjerovniku.

Slijedom navedenoga, evidentno je da je prvostupanjski sud počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19), upravo zato što pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito što je izreka rješenja nerazumljiva, što proturječi sama sebi i razlozima rješenja, što rješenje nema razloga o odlučnim činjenicama te što o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

II Suprotno potpuno pogrešnom pravnom shvaćanju i neosnovanim navodima stečajnog upravitelja, **u ovom postupku se ne primijenjuju odredbe aktualnog Stečajnog zakona (NN 104/17).**

Naime, **odredbom čl. 441. st. 1. SZ izričito je propisano kako će se stečajni postupci pokrenuti prije stupanja na snagu toga Zakona dovršiti prema odredbama SZ koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja**, dok je odredbom čl. 441. st. 2. SZ propisano da se, između ostalog, **odredbe čl. 169. st. 5. do 8. SZ iznimno primjenjuju na postupke koji su u tijeku, osim ako su (u ovom slučaju ovršne) radnje na koje se odnose započete prije stupanja na snagu toga Zakona.**

Sukladno čl. 80. Ovršnog zakona ovršne radnje kojima se provodi ovrha na nekretnini su: zabilježba ovrhe u zemljišnoj knjizi, utvrđenje vrijednosti nekretnine, prodaja nekretnine i namirenje ovrhovoditelja iz iznosa dobivenog prodajom.

Budući je u konkretnom slučaju:

- **stečajni postupak** nad ovršenikom **otvoren** rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: St-3031/2016 dana **13.04.2017. godine,**
- **nesporno da su zabilježbe pokretanja sva tri predmetna ovršna postupka upisane u zemljišne knjige prije stupanja na snagu novog SZ** (uvid u spis Općinskog suda u Novom Zagrebu, poslovni broj: Ovr-6447/2015; uvid u spis Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj: Ovr-4550/2015, promijenjen upisnik u poslovni broj: Ovr-5264/2017; uvid u spis Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj: Ovr-6890/2015, promijenjen upisnik u poslovni broj: Ovr-7442/2018; - razvidno je iz samih poslovnih brojeva spisa da su i rješenja o ovrsi i zabilježbe, pa čak i druge ovršne radnje provedene prije pokretanja stečajnog postupka),

jasno proizlazi kako se u ovom postupku sukladno odredbi čl. 441. st. 2. SZ primjenjuju **odredbe ranije važećeg Stečajnog zakona koji je bio na snazi u vrijeme pokretanja ovršnog postupka – dalje SZ/96.**

Navedeno je izričito potvrđeno i praksom VSRH i VTS RH (rješidbe VSRH Grl 299/16-2 od 23.02.2017. i Grl 174/17-2 od 26.04.2017., rješidba VTS RH PŽ-1890/13-3 od 6.03.2013.).

III Odredbom čl. 98. st. 5. SZ/96, propisano je, između ostalog, da će **prekinute postupke ovrhe i osiguranja koje su pokrenuli razlučni vjerovnici prije otvaranja stečajnog postupka, nastaviti i provesti ovršni sud po pravilima ovršnog postupka.**

Nadalje, odredbom čl. 164. st. 2. SZ/96 je propisano da ako je razlučni vjerovnik pokrenuo postupak ovrhe na nekretnini radi prisilnog namirenja svoje tražbine prije nego što je stečajni upravitelj predložio njezinu prodaju prema odredbi st. 1. navedenog članka, nekretnina će se prodati u ovršnom postupku koji je pokrenuo razlučni vjerovnik.

Štoviše, VSRH je u svojoj rješidbi broj Rev 938/14-3 od 6.07.2016., na pitanje po pravilima kojeg postupka se nastavljaju i vode prekinuti postupci ovrhe i osiguranja koje su prije pokretanja otvaranja stečajnog postupka pokrenuli razlučni vjerovnici, **izričito dao odgovor kako takve postupke nastavlja i provodi ovršni sud prema pravilima ovršnog** (dakle, ne stečajnog) **postupka.**

Iz navedenog proizlazi kako se i u konkretnom slučaju predmetne nekretnine prodaju prema pravilima ovršnog postupka odnosno na način propisan mjerodavnim odredbama Ovršnog, a ne Stečajnog zakona.

Također, iz stanja spisa nesporno proizlazi kako su sva tri predmetna ovršna postupka, u kojima je unovčena cjelokupna imovina stečajnog dužnika, provedena sukladno pravilima Ovršnog zakona, iz čega proizlazi da pravno stajalište stečajnog vjerovnika izneseno tijekom dosadašnjeg postupka te u ovoj žalbi - u cijelosti predstavlja ispravno tumačenje mjerodavnih odredbi predmetnih zakona.

IV S obzirom da su predmetne nekretnine prodane prema pravilima ovršnog postupka, to se **sukladno odredbama čl. 112. i čl. 113. Ovršnog zakona iz prodajne cijene namiruju one osobe koje su navedene u čl. 112. Zakona,** dok se iz iznosa dobivenog prodajom namiruju prvenstveno, i to sljedećim redoslijedom:

1. troškovi ovršnog postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji;
2. porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu (pod uvjetom da su prijavljene najkasnije na ročištu za diobu i da se dokazuju ovršnom ispravom).

Iz navedenog stoga jasno proizlazi kako **prvenstveni red namirenja imaju samo troškovi ovršnog postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji** (tako i *Županijski sud u Zagrebu, posl. broj: GŽ Ovr-1649/2017-5, u privitku*), **a ne i troškovi iz čl. 254. Stečajnog zakona** (koji se u konkretnom slučaju uopće ne primjenjuje), a koje stečajni upravitelj neosnovano potražuje u svojem podnesku.

Štoviše, čak i kada bi se primjenjivale odredbe aktualnog Stečajnog zakona, stečajni upravitelj bi svoj zahtjev bio dužan specificirati u znatno nižem iznosu sukladno stavku 3. čl. 254. SZ-a (a ne sukladno čl. 254. st. 2. SZ), a s obzirom na činjenicu da isti nije imao baš nikakve troškove vezano uz utvrđenje i unovčenje predmetne nekretnine. Naime, u konkretnom slučaju je evidentno da su sva tri ovršna postupka već bila u procesnoj fazi unovčenja nekretnine, slijedom čega nije bilo nikakve potrebe za bilo kojom aktivnošću stečajnog upravitelja. Nekretnine su prodavane provođenjem javne dražbe elektroničkim putem, dok su vrijednosti nekretnina bile utvrđene prije bilo kakve aktivnosti stečajnog upravitelja, pa je evidentno da je stečajni upravitelj postupao isključivo s ciljem ostvarivanja nagrade.

Stečajni vjerovnik ističe i da je prema kogentnim zakonskim odredbama stečajni upravitelj bio dužan zatražiti trošak u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi, a što isti nije učinio.

V Dakle, imajući u vidu:

- da se **sukladno čl. 441. st. 1. i 2. SZ predmetni postupak nastavlja i vodi prema odredbama ranije važećeg Stečajnog zakona koji je bio na snazi u vrijeme njegova pokretanja – dalje SZ/96,**
- da se sukladno čl. 98. st. 5. i čl. 164. st. 2. SZ/96 predmetne nekretnine prodaju prema pravilima ovršnog postupka, dakle sukladno mjerodavnim odredbama Ovršnog, a ne Stečajnog zakona,
- da sukladno čl. 112. i čl. 113. Ovršnog zakona **prvenstveni red namirenja imaju samo troškovi ovršnog postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji, nakon čega se iz prodajne cijene namiruje ovrhovoditelj,**
- da se sukladno odredbi čl. 113. OZ-a porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodane nekretnine namiruju samo ako su prijavljene najkasnije na ročištu za diobu i ako se dokazuju ovršnom ispravom,
- da stečajni upravitelj nije poduzeo niti jednu jedinu radnju vezanu uz unovčenje predmetnih nekretnina, osim podneska kojim obrazlaže svoj navodni trošak čije podmirenje zahtijeva,

jasno je kako je postavljeni zahtjev stečajnog upravitelja za naknadom troškova u cijelosti neosnovan.

Stečajni vjerovnik ističe da odredba članka **113. OZ nije nejasna odredba pa da ima mjesta različitim proizvoljnim i neutemeljenim interpretacijama, na način da se stečajnom vjerovniku neosnovano nameću neke nove ili dodatne obveze**, izuzev onih koje su propisane citiranom odredbom.

VI Budući da je u bitnome pobijano rješenje nalog za plaćanje, koji proizlazi iz unovčenja nekretnina u Lovranu, pozivanje stečajnog upravitelja na odredbe Stečajnog zakona o unovčenju stvari na kojima postoji razlučno pravo u konkretnom je slučaju potpuno promašeno s obzirom da se navedene odredbe primjenjuju jedino u slučaju kada u stečajnom postupku stečajni upravitelj unovčuje predmet na kojem postoji razlučno pravo. U konkretnom slučaju, a što je razvidno iz spisa predmeta, **stečajni upravitelj ovršenika nije imao nikakve troškove utvrđivanja predmeta razlučnog prava, niti troškove unovčenja predmeta razlučnog prava (predmetne nekretnine) jer je sve te radnje proveo ovršni sud u ovršnom postupku**, a nisu provedene u stečajnom postupku.

Osim toga, na sjednici Odjela trgovačkih i drugih sporova (a po pitanju obračuna troškova nakon unovčenja stvari i prava na kojim postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi) prihvaćeno je

pravno shvaćanje po kojem se iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnina te stvari ili prava na kojemu postoji različno pravo upisano u javnoj knjizi ne namiruju troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava, nego samo troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava. Predmetno pravno shvaćanje prileži ovoj žalbi. Dakle, nema osnova za naplatu 5% na ime troškova utvrđenja razlučnog prava.

Iz navedenog proizlazi kako, čak i kada bi naslovni sud odluku o troškovima postupka trebao donijeti pozivom na odredbe Stečajnog, a ne Ovršnog, zakona, stečajni upravitelj svejedno ne bi imao pravo na naknadu troškova utvrđivanja predmeta razlučnog prava.

Drugim riječima, postavljeni zahtjev stečajnog upravitelja za namirenjem troškova utvrđenja i unovčenja predmeta razlučnog prava je u svakom slučaju neosnovan u visini od 5% od ostvarenog iznosa kupovnine odnosno u dijelu koji se odnosi na potraživani trošak utvrđivanja predmeta razlučnog prava.

Međutim, s obzirom da su u konkretnom slučaju:

- predmetne nekretnine prodane prema pravilima ovršnog postupka,
- ovrhovoditelj kupac u 2 od 3 ovršna postupka, a koji je ujedno i jedini vjerovnik koji se namiruje iz kupovnine,
- kupovnine određene u iznosu koji je za više od 50.000.000,00 kn manji od ukupnog iznosa tražbine ovrhovoditelja,

to se sukladno odredbama čl. 107., čl. 112. i čl. 113. Ovršnog zakona iz prodajne cijene namiruju one osobe koje su navedene u čl. 112. Zakona, dok se iz iznosa dobivenog prodajom namiruju prvenstveno troškovi ovršnog postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji, odnosno porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu (pod uvjetom da su prijavljene najkasnije na ročištu za diobu i da se dokazuju ovršnom ispravom).

Iz navedenog stoga jasno proizlazi kako **prvenstveni red namirenja imaju samo troškovi ovršnog postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji** (tako i *Županijski sud u Zagrebu, posl. broj: GŽ Ovr-1649/2017-5*), a ne i troškovi koje stečajni upravitelj neosnovano potražuje u svojem podnesku.

Činjenica je:

- kako **stečajni upravitelj u konkretnom slučaju nije poduzeo doslovce niti jednu radnju vezanu uz utvrđenje i unovčenje predmeta razlučnog prava,**
- kako **su sve radnje vezane uz utvrđenje i unovčenje predmeta razlučnog prava provedene isključivo u okviru pokrenutog ovršnog** (a ne stečajnog) postupka, i to na inicijativu ovrhovoditelja odnosno naslovljenog suda,
- kako je ovrhovoditelj i nakon provedenih ovršnih postupaka ostao nenamiren u svojoj tražbini prema ovršeniku za iznos od više od 50.000.000,00 kn, a kako proizlazi iz obračuna koji prileži ovoj žalbi,
- kako su se **sve aktivnosti stečajnog upravitelja u ovom postupku odnosile samo i isključivo na otežavanje namirenja dospjele i nepodmirene tražbine ovrhovoditelja opetovanim pokušajima da se od ovrhovoditelja protivno mjerodavnim zakonskim odredbama dodatno naplate znatni iznosi** iz kojih bi onda stečajni upravitelj mogao naplatiti svoju nagradu.

Kao potporu svojih pravnih shvaćanja, stečajni vjerovnik dostavlja i rješidbu Županijskog suda u Zadru, poslovni broj: GŽ Ovr-255/2019 od dana 24. travnja 2020. godine, a u kojoj je sud odbio prijedlog stečajnog upravitelja za naknadu troškova utvrđivanja predmeta razlučnog prava i troškova unovčenja predmeta razlučnog prava jer „u konkretnom slučaju, a što je razvidno iz spisa predmeta

*stečajni upravitelj ovršenika nije imao bilo kakve troškove utvrđivanja predmeta razlučnog prava, a niti troškove unovčenja predmeta razlučnog prava, odnosno predmetne nekretnine na kojima se provodila ovrha, jer je **sve te radnje proveo ovršni sud u ovršnom postupku**, a nisu provedene u stečajnom postupku, pa neosnovano stečajni upravitelj ovršenika zahtijeva da mu sud odredi namirenje tih troškova.*”

Stoga su u cijelosti promašeni svi navodi stečajnog upravitelja o tome da bi isti potraživao naknadu **troškova utvrđivanja predmeta razlučnog prava, ili troškove unovčenja predmeta razlučnog prava (predmetne nekretnine).**

Nadalje, stečajni vjerovnik ističe da sve i kada bi se uzelo da stečajni vjerovnik i ima pravo na naknadu i nagradu u postupku pod gornjim poslovnim brojem, **iste mu ne bi mogli biti dosuđene u iznosu koji stečajni upravitelj potražuje, budući da:**

- se stečajni postupak ne provodi radi namirenja stečajnog upravitelja, već radi namirenja stečajnih vjerovnika,
- je nagrada stečajnom upravitelju nužno vezana uz obujam i složenost poslova koje je stečajni upravitelj obavljao u predmetnom postupku, budući da odredba članka 5. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (Narodne novine, broj: 105/2015), propisuje da sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, **rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina** te vrijednost unovčene stečajne mase.

Kao potkrjepu iznesenog pravnog stajališta, stečajni vjerovnik dostavlja rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: PŽ-4793/2018, od dana 21. studenog 2018. godine, kao i rješenje PŽ-4682/2020, od dana 12. studenog 2020. godine.

Dokaz:

- citirane rješidbe Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske

VII Stečajni vjerovnik ističe da je prvostupanjski sud u pobijanom rješenju točno naveo da su nekretnine upisane u zemljišnu knjigu Općinskog suda u Rijeci, Zemljišnoknjižnog odjela Opatija, u **zk.ul.br. 335, 1841, 1881, 1888, 1907, 1908, 1917, 1918, 1955, svi k.o. Lovran**, prodane u ovršnom postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Rijeci pod poslovnim brojem: Ovr-5264/2017 te da je nekretnine kupio upravo stečajni vjerovnik (ujedno i razlučni vjerovnik), da postignuta kupovna iznosi 3.671.400,00 kn, da su nekretnine prodane i predane kupcu te da je ovršni sud donio rješenje o namirenju dana 23. lipnja 2020. godine, kojim je namirio tražbinu razlučnog vjerovnika u iznosu od 3.671.400,00 kn te da ovršni sud nije pozvao razlučnog vjerovnika na uplatu troškova unovčenja.

Ono što je meritorno u ovoj pravnoj stvari, a što prvostupanjski sud nije točno utvrdio i kvalificirao, jest **činjenica da je stečajni vjerovnik prethodno naznačene nekretnine kupio prijebojem svoje tražbine s kupovninom utvrđenom od strane ovršnog suda.**

Slijedom navedenoga, nije održivo niti moguće, kako pravno tako ni zdravorazumski, tražiti od stečajnog vjerovnika da plaća ikakve dodatne iznose, budući da je prebio dio svoje tražbine s utvrđenom kupoprodajnom cijenom za predmetne nekretnine.

VIII Slijedom svega navedenoga, stečajni vjerovnik predlaže da drugostupanjski sud prihvati žalbu stečajnog vjerovnika te da svojim rješenjem preinači pobijano rješenje, odnosno podredno da svojim rješenjem ukine pobijano rješenje i uputi predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, uz naknadu parničnog troška stečajnom vjerovniku na ime sastavljanja ove žalbe.

U Zagrebu, 16. veljače 2021. godine

Stečajni vjerovnik, po punomoćniku